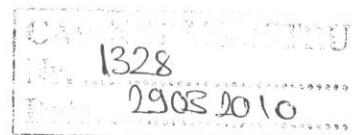

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

CABINET MINISTRU

CĂTRE
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
DOMNULUI DEPUTAT FLORIN COSTIN PÂSLARU

Referitor la interpelarea dumneavoastră înregistrată la Camera Deputaților cu nr.1320B/09.03.2010, cu privire la strategia privind alocarea de fonduri bugetare pentru consolidarea și executarea lucrărilor la așezămintele religioase din România, vă comunic următoarele:

Până în 2010 existau două forme de finanțare și anume:

- Prin Secretariatul pentru Culte, subordonat Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național care în baza anexei nr. 3 / 27 / 02 a - a Legii Bugetului de Stat pe anul 2009, urma să finanțeze lucrări la 816 obiective : monumente istorice, construcții vechi dar neclasate în Lista Monumentelor Istorice sau lăcașe de cult noi.
- A doua formă de finanțare era și este cea prin Programul Național de Restaurare - P.N.R. - instituit în baza Legii nr. 422/2001, privind protejarea monumentelor istorice, republicată și care se finanța din fondurile de la buget alocate Ministerului Culturii și Cultelor, azi Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, cu gestionarea fondurilor, până în 2010, de fostul Oficiu Național al Monumentelor Istorice, azi Institutul Național al Patrimoniului.

În afară de acest program, până în anul 2010 mai existau finanțări din alte două surse și anume :

- Din fondul Timbrului Monumentelor Istorice, instituit de Legea nr.422/2001, republicată și colectat de Oficiul Național al Monumentelor Istorice, dar care prin O.U.G. nr.77/ 2009 exceptează de la plata timbrului, jocurile de noroc, care erau cea mai importantă sursă de alimentare a fondului Timbrului. Azi fondurile sunt blocate în Trezorerie.
- A doua sursă era cofinanțarea lucrărilor din P.N.R. aprobat de minister, cu un aport important de fonduri asigurate de Inspectoratul de Stat în Construcții, aflat până în 2009 în subordinea Ministerului Lucrărilor Publice, Transportului și Locuinței, care azi, este în subordinea Guvernului și nu mai acordă cofinanțări pentru monumentele istorice.

Sursele alternative de finanțare a Programului Național de Restaurare, altele decât cele de la bugetul ministerului au făcut ca numai în anul 2009 din recepționarea lucrărilor la 33 de monumente istorice, 20 să fie la monumentele de cult.

Pentru anul 2010, singura sursă de finanțare a Programului Național de Restaurare a rămas doar bugetul alocat Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și așa mult diminuat față de anii anteriori.

Domnule Deputat,

Având în vedere cele de mai sus, în momentul de față suntem în situația în care se impun măsuri imediate, după cum urmează:

- scoaterea din pericol iminent a unor obiective incluse în Program, punerea în conservare a obiectivelor și închiderea șantierelor;
- diminuarea finanțării lucrărilor de restaurare a obiectivelor din Program, cu excepția monumentelor istorice incluse în patrimoniul mondial UNESCO sau a celor clasate în grupa „A” de interes național și universal.
- exceptarea de la finanțare în continuare a lucrărilor de restaurare a monumentelor istorice clasate în grupa „A” de interes național și universal, a acelor obiective care prin lucrările de consolidare și a reparațiilor la învelitoare, sunt scoase din pericol iminent.
- comunicarea către deținătorii de monumente istorice de cult a faptului că acestea fiind scoase din pericol iminent se sistează finanțarea de la bugetul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național urmând ca aceștia să depună eforturi pentru identificarea de surse alternative, așa cum de altfel, unele unități de cult au și elaborat proiecte de absorbție a fondurilor externe.

Sper, domnule deputat, că odată cu o viitoare reconsiderare a bugetului alocat culturii, să putem suplimenta substanțial Programul Național de Restaurare.

Cu deosebită considerație,

HUNOR KELEMEN

Ministrul Culturii și Patrimoniului Național

